

Conversa amb Pere

Dc, 1/05/2019 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

El capítol 21 de l'evangeli de Joan és un afegit, si es té en compte que Jn 20,30-12 era la primitiva conclusió de tot l'evangeli. El llegim aquest diumenge i en ell s'hi presenta una manifestació de Jesús ressuscitat als seus deixebles. Entre aquests s'hi poden distingir dos grups, el de Pere, Tomàs, Natanael i els fill de Zebedeu i el dels altres dos deixebles dels qui no en diu el nom. Més endavant (v.7), sabrem que un dels dos és el deixeble estimat per Jesús. Cada grup té el seu líder, el primer és Pere; el líder del grup dels dos deixebles és el deixeble estimat. Aquesta consideració té el seu pes perquè el que es manifesta en el capítol són les tensions entre les primeres comunitats cristianes sorgides a l'empara del lideratge de Pere i les comunitats joàniques acomboiades pel lideratge del deixeble estimat.

El text parla de barca (ploion) i barqueta (ploiariôn) i de peixos (ichthyon) i peixets (opsariôn). Tenen alguna importància aquestes distincions? Pels analistes dels textos de l'Esclatúra és molt clar que cap detall és superflu. Pere puja a la barca per anar-se'n a pescar. És un comportament semblant al dels deixebles que se'n tornen a Emmaús decebuts després de la mort de Jesús (Lc 24,13). Pere amb el seu grup torna a la seva feina de pescador. Simbòlicament, a la captació proselitista pel seu projecte nacionalista. La primera pesca resulta del tot infructuosa. Només després de la indicació de Jesús, tindrà un resultat espectacular: 153 grans peixos. A la vegada, els altres deixebles arriben amb una barqueta. Veuen que Jesús té preparades unes brases i un peixet que no es diu d'on ha sortit. Jesús els demana: "Porteu alguns peixets que acabeu d'atrapar" En mig d'aquest joc que el text fa entre barca i barqueta, peixos i peixets, es mostra Jesús sense cap interès per la barca que fa captures espectaculars i sí per la barqueta petita i senzilla que captura peixos petits.

La segona part del capítol està marcada pel diàleg entre Pere i Jesús. La triple pregunta ens porta a recordar les tres negacions de Pere. Les preguntes de Jesús afinen cada vegada més en l'amor de Pere a la seva persona, contrastat suposadament amb l'amor del deixeble estimat. Jesús comença preguntant a Pere si l'estima (verb agapaô) més que els altres. Pere respon: Sí, Senyor, tu saps que t'estimo (verb fileô). El verb de la resposta de Pere no és el mateix del de la pregunta de Jesús. L'autor del text juga amb el sentit diferent dels dos verbs, sentit que en català passa desapercebut perquè la traducció és la mateixa. "Agapaô" comporta la idea d'amor, fidelitat, respecte; "fileô" comporta la idea d'amistat, tindria un grau més d'intensitat en l'amor. Jesús repeteix si "agapaô", Pere respon "fileô". Pere pensa que va més enllà dels altres perquè aporta a la relació un plus d'amistat. La resposta de Pere és molt atrevida, sabent que Jesús és el Senyor, no s'hauria d'atrevir, com no ho faria cap jueu, a dir que té amistat amb el Senyor. Jesús agafa la paraula a Pere i li pregunta si realment li té amistat. Pere s'enutja: fa tant anys que estic amb tu i no t'adones que apporto amistat?. Pere en parlar de "fileo" vol anar més enllà del "agapaô" que tenen els altres deixebles que no tenen el pretès tracte d'amistat que Pere té amb el seu mestre.

A cada resposta de Pere, Jesús li encarrega que pasturi les seves ovelles, les de Jesús, no les d'un altre. Que no faci de recaptador de masses. Si vol ser reconegut com a pastor de les ovelles de Jesús, ho ha de fer com ho feu Jesús mateix, model del bon pastor(10,2.11.14), pastor sobretot de persones lliures.

Diumenge 3er de Pasqua. 5 de Maig de 2019